

lesarabrev

Berufsverbot

Nú eg hoyrði útvarpið mikudagin fekk eg hug at triva í pennin og vil biðja tygum skriva hetta:

Pápi mín var til skips mestapartin av síni tíð, til hann mitt í sekstíar-unum legðist á land 58 ára gamal.

Hann sigldi við slupp í tjúgunum og fyrst í tretti-vunum og fiskaði undir Íslandi og Grønlandi, og inn ímillum slapp hann eisini at royna snurravád og sildafiskiskap við ísvirkisbátunum, tá hesir komu til landið.

Siðani slapp hann við trolara fyri kríggið inn-til 1940, og tá fóru ísvirkisbátarnir fallitt, tí teir vóru forútt fyri sína tíð, og tí eingin marknaður var fyri frystum fiski og tí sildaprisirnir fóru í botn. Tá hjálpti landskassin ikki teimum sum komu í líkviditetstrupuleikar, men landsins menn við Mitens á odda vóru við til at kveða hetta góða til-

tak, tí tað rokkaði við ta makt, sum reiðarassystemið hevði, tað systemið sum helt fiskimanninum niðri, so hann við húgvuni í hondini mátti biðja um tær krónur, sum ein fornuftig kona ikki hevði keypt fyri uppá bók hjá reiðaranum.

Pápi mín slapp ikki við trolara aftaná 1940 til 1947 uttan onkran tús við Stella Argus og Leivuri Óssurson og mundi orsökini vera tann, at hann frá ungdomsárum av hevði bekent, at hann tók undir við sosialistunum við Dam og Danbjørg á odda.

Eg hoyrði unga Breckmann, sum kanska ikki veit, hvussu hansara forfedrar í fólkaflakkinum terroriseradu samfelagið undir krígunum, tosa um »berufsverbot« í Føroyum og um terror frá almennum »bossum.«

Liggjas Húsarð og Louis Zachariassen ja, tað

var harmiligt, men hvør- in av hesum báðum komu illa fyrst at at berjast fyrst teimum idealum, sum sjálvstýrisflokkurin og javnaðarflokkurin høvdu í triatiárunum, teir kláraðu seg, og teir vunnu heiður og æru og politiskan und- anvind av tí og Louis Zachariassen kláraði seg eisini ígjøgnum eina fólka- flokksjagstran í 13—14 ár.

Men pápi mín og fleiri hundrad aðrir fiskimenn sum gingu breiðleysir frá 1940 til 1947, burtursæð frá teimum rationeraðu túrum, teir kundu fáa við suðuroyarskipum, har hvor maður fekk tveir túrar aðrenn aðrir sluppu umborð, teir merktu »berufsverbotið« fólkaflaksmenn settu í verk nakað so innliga.

Og hetta Óli Breckmann, tí at ein hervilig sótt herjaði okkara land tá, og hon var, at var tú ikki fólkaflakksmaður, so skuldi tú kveist, so fekkst tú ikki lán til skip, ja so bleiv tú stutt sagt kúgaður og familja tín jagstrað av smáum fólkaflakksboss- um úti um bygdinarnar, sum jagstraðu familju tína, og hildu, at tað sum kundi ganga inni í Europa, kundi tú eisini berjast arbeiðs- og fiskimannin við, so hann helt »kæft, trit og retning.«

Tibetur slapp pápi aftur við trolara í 1947 og hann upplivdi eisini teir modernu linubátarnar. Teir vóru eitt stórt framtig, men alt ov strævnir at liva umborð á fyrst ein eldri maður.

Hann legði frá sær uttan pensión, og arbeiðið fiskaarbeiði og vanligt arbeiði á landi, men noyddist einaferð afturat til Grønlands, aðrenn hann fekk ta fólkapensión, sum

hann sum javnaðarmaður hevði barst fyrst.

Hann hevði onki ilt av, at fleiri av teim »bossum«, sum høvdu jagstrað hann frá 1940—1947 komu betri fyrst á ellisárum sjálvst um teir ikki longur kundu knúsa.

Hann hevði yvirbevisningin um, at hann hevði verið við í einum frælsis- stríði, sum var nógv harðari enn tað sum Louis Zachariassen og Liggjas Húsarð stríddu. Teirra víldi tíðin og javnaðarflokkurin undir øllum umstøðum vundið, men frígering fiskimansins og arbeiðarans kundi bert fremjast, um eitt stórt tal av arbeiðs- og fiskimonn- um stóðu fast uppá síni sosialistisku idealir og kastaðu av sær »berufs- verbotsleinkjur« fólka- flokksins tá hesin var sterkastur og beiskastur og mest konservativur.

Mær hevur annars dámað væl at tað er komið so langt at fólkaflakkurin sigur seg vera ein sosialan og liberalan flokk, sum kann samarbeiða við javnaðarflokkin um at fremja eina vælferð fyri okkara fólk og eina framgongd fyri okkara vinnuliv, men tá eg hoyrði tygum Óla Breckmann avdúka hógvar- arnar aftur, vaknaði eg og segði við konu mína:

»Hetta var gamalt arvir, og hann visir, at vit enn mugu vera uppá vakt fyrst »berufsverbotunum.«

Tygum bílla fólk inn, at tygum kunnu skapa okk- um eitt betri samfelag, har vit einki rinda sjálvi, men fáa alt frá tí, sum teir privatv skapa, og frá tí, sum vit sjálvi spara upp, men einki trúgvi eg tað, at privatir sum ikki eru undir almennum forpliktisli rinda nakað til mín, og einki trúgvi eg, at eitt system har øll ikki stuðla hvønn annan, men har hvor skal sæta sær í priv- atari trygging gevur á- góða til mín.

Eg veit, hvor tá fær á- góðan, tí tryggingar í ein- um privatkapitalistiskum samfelagi missa skjótt virði, og teir sum standa aftanfyrir strúka profittin, meðan eg sum tryggingar- takari má siggja mína pre- miu vaksa uttan at tað, eg fái tá ið á stendur er nakað vert.

Hetta er ein luftbløðra sum skal sikra, at Óli Breckmann einaferð aftur- at verður valdur, uttan at tað kemur fram, at tá kanst tú risikera at missa breið, arbeiði og rættindi, tí Óli Breckmanni ikki dámar tinar politisku hugsanir.

Einn sum bleiv
alment lentr
í lægra enda

Áheitan til útvarpið

Okkara Che Guevara, frælsishetjan Óli Breckmann, hevur aftur latið hoyra frá sær, hesaferð at verja talu- og skrivfræls- ið. Sambært honum, so misnýtir Útvarp Føroya hetta heilaga frælsið, tí, sum hann sigur: »Marx- istar av ymsum sløgum infiltrera pressuna fyrst at kunna ávirka tanka- gongdina hjá fólki.« Og heldur hann fram: »Tíð- indaflutningurin má so vilt sum gjørligt umboða galdandi áskoðanirnar í samfelagnum. Tað hava brúkararnir krav uppá.«

Undirritaði huldumaður er hóast alt so mikið upp- lýstur, at hann kann for- telja Ó.B., at 51% av brúkarunum ikki hava somu áskoðan hasum við- vikjandi, sum Ó.B. Við valið í 1974 vóru 80% á vali og valdu 51% av velj- arunum »vinstru.« Tey 20%, ið ikki vóru á vali, kunnu bítast í trý sløg av sofaveljarum: kommuni- star, politiskt vónbrotin og tey »seru«. Vit kunnu uttan himpr leggja 15% afturat teimum 51%- unum. Sostatt er tað Ó.B., ið misnýtir talu- og skrivfrælsið og ætlar at trýsta sínar og bert sínar meiningar og áskoðanir í 66% av fólkinum.

Dømi um marxistiska propagandu er skaldsagan Katrin; ein gerandislýsing

frá Alandsøyggunum fyrst mansaldrum síðan. Kundi hent, at hendan skaldsog- an fekk føroyingar at gera kollvelting, og gera eina drúgva hergongu niðan á Dagblaðið, skera Ó.B. á háls og seta eld á húsini. Hergongan drúgva lærir føroyingar kollveltingar- ligt snildi so hergongan kortini ikki gerst so drúgv og illgongd sum hin kin- esiska.

Í somu grein orkar Ó.B. heldur ikki hesaferð at halda sær at loypa á alt, ið er til vinstru. Lík, milli- ónir av líkum, tað er prógvið, sum Ó.B. hevur fyrst, at vinstrahugsjónin er hópisleys. Tíverri Ó.B., líkunum viðvikjandi kemur ongín títun meiningar- feløgum til knigga.

Við tíðini er komið í ljósmála, at Ó.B. liður av somu sjúku sum Joseph McCarthy, ið var leiðari av jagstrani av komm- unistum í USA í 50-unum. McCarthy fór so harðliga og ódemokratiskt fram, at hann gjørdist ein skomm fyrst allan vesturheimin fyrst ódemokratisku fram- ferð sína, tað demokratið, hann skuldi verja.

Soleiðis tykir mær Óli Breckmann so minlikur McCarthy. Ansa tær Óli, McCarthy doyði fá ár seinni spinnandi orur í hoddinum.

Paranoia

★ ★ ★

Harra blaðstjóri!

Í Sosialinum 15. februar í ár, hevur tú givið inn- vist fyrst einum lesara- brævi við yvirskriftini — Møsn — undirskrivað Havnarfólk.

Greinin skal vera eitt aftursvar upp á eina grein, ið eg skrivaði við navns undirskrift í Dimmalæt- ting tann 9. februar. Grein- in snúði seg um — við yvirskrift í Telefonverkið og Meinigheitshúsið.

Hví eg hefti smíðjuna í Litluvík uppi, var at visa til býráðsviðtøku, ið bý- ráðsformaðurin til eina og hvørja tíð kundi lata vera við at fremja, um hann meinti, at hon kravdi nærri umhugsanar.

Nú hevur tú givið inn- vist fyrst hesum lesara- brævi, ið bíkrlas mær, nú eg eri komin upp í tær eldru rekkjurnar her í Havni, at um eg øll tey mongu ár, eg havi sitið sum limur í Tórshavnar býráð, ikki hevði gjørt stórri mistøk enn smíð- una í Litluvík, so var eg væl farin, og at eg skuldi verið ómetaliga fegin bara

at sloppið at tagt, tí míni mistøk í minari »býráðs- periodu« eru so nógv og greflig, at skulu tey rams- ast upp fylla tey nógvur síður, og at vit Havnar- fólk ikki gloyma so lætt.

Her er eitt grovt álóp á meg persónliga, at tað eru injuriur móti mær at taka imóti á ellisárum, at eg vil biðja teg Vilhelm Jo- hannesen um at geva mær navn- ið á hesum Havnar- fólkum, so eg fái vart meg. Hetta er mitt ynski í fyrstu syftu.

Eg vóni at fáa svar skjótt, tí eg ætli ikki at lata hettar bíkrlislið sita á mær, uttan at fáa hesar navnleysu ræðuskitar fram úr buskinum. Eg kundi tonkt mær, at mønsarin ella mønsarnir kundu havt gott av, at vit Havnarfólk tóku teir til viðgerðar.

Vónandi gongur tú mær á móti, so eg fái vart meg og kann gagna við opnari pannu á Havnargetum.

Kjartan Mohr
havnarmaður

Alment
BINGOSPÆL

Limir í Pensionistafelagnum og onnur eru vælkomin til BINGO- SPÆL uppi í SMS mikukvøldið tann 22/2 kl. 20.

Fyrsta plátan kostar 20 kr., har- eftir 10 kr. fyrst plátuna.

Kaffimuður kann keypast.

NEVNDIN

Lýsið í
socialinum

Kristiligir fundir
í Ítróttarhøllini
í Klaksvík

Streingjakórið hevur kristiligar fundir í Ítróttarhøllini fríggjadagin 24/2 kl. 19.30, leygardagin 25/2 kl. 20.00 og sunnudagin 26/2 kl. 20.30.

Innivist fæst við at ringja til tlf. 56528.

STREINGJAKÓRIÐ